

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Popa Gheorghe, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei /sediul Central/ din 28 iunie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Popa Gheorghe Xxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxxxx și domiciliat în mun. xxxx, str. xxx, nr. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 23.05.2018 – 28.06.2018 (prima instanță);
2. 17.07.2018 – 08.12.2018 (instanța de apel);
3. 11.02.2019 – 16.04.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei /sediul Central/ din 28 iunie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Popa Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 25000 lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Mihaila Veronica și dispusă încasarea de la Popa Gheorghe în beneficiul lui Mihaila Veronica, suma de 2742 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2500 lei pentru asistență juridică.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la data de 19 martie 2018, în jurul orei 15:00, conducând microbuzul de model „Mercedes”, cu numărul de înmatriculare „Xxxxx”, pe strada Unirii, din orașul Orhei, deplasându-se cu o viteză sporită de circa 40 km/oră, ajungând în regiunea stației de pasageri și trecerii pentru pietoni din apropierea magazinului alimentar nr.144, manifestând imprudență la conducerea vehiculului în traficul rutier, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și nu a redus viteza de deplasare până la limita care i-ar garanta siguranța traficului, nu a

manifestat prudență sporită și nu a ținut seama de situația rutieră existentă la momentul deplasării - câmp de vizibilitate limitat în direcția de mers de un vehicul de rută oprit în stație, deplasarea prin localitate, circulația intensă, carosabilul drumului era acoperit cu zăpadă, fapt care reducea considerabil aderența dintre roțile vehiculului și carosabilul drumului și îngreuna posibilitatea efectuării în siguranță a unor manevre, la determinarea vitezei de circulație, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului pentru a garanta siguranța traficului ca să aibă posibilitatea să oprească în siguranță în cazurile în care se deplasează pe lângă copii și vehicule pe rută oprite în stații, nu a ținut cont de indicatoarele rutiere de avertizare „Trecere pentru pietoni” ce atenționau participanții la trafic despre existența unui pericol pe drum, posibilitatea traversării traseului de către pietoni, deci nu a luat măsurile corespunzătoare situației rutiere la deplasarea pe acest sector de drum, nu a cedat trecerea pietonilor la trecerea pentru pietoni cu circulația nedirijată, încălcând cerințele pct. 45 alin. (1) lit. b), c), d) și alin. (2), pct. 46 alin. (1), lit. a) și c) și pct. 11 alin. (1) lit. f) al Regulamentului circulației rutiere și pe marcajul transversal „Trecere pentru pietoni” a comis tamponarea pietonului minor - Xxxxx, născut la xxxxx, care traversa regulamentar partea carosabilă din partea dreaptă spre partea stângă în raport cu direcția de deplasare a autoturismului. În rezultatul tamponării, pietonului xxxxxx i-au fost cauzate vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de: fractură închisă, liniară de acetabulul stâng fără deplasare de fragmente, contuzia țesuturilor moi ale capului, feței, genunchiului stâng și femurului stâng.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Popa Gheorghe în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Popa Gheorghe, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura civilă, în partea încasării prejudiciului material și moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să fie respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Mihaila Veronica.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță nu a luat în considerare, că după provocarea accidentului rutier a achitat toate cheltuielile suportate de către Mihaila Veronica. A achitat nu numai cheltuielile pentru procurarea medicamentelor, dar a restituit și alte cheltuieli legate de tratarea fiului lui Mihaila Veronica. În total a achitat în jur de 3 mii lei;

- prima instanță urma să încaseze suma prejudiciului material reeșind din probele prezentate de către partea vătămată în ședința de judecată. Careva probe

care ar confirma suma prejudiciului material în sumă de 2742 lei în ședința de judecată n-au fost prezentate. Contrar acestui fapt, Popa Gheorghe a prezentat probe că a achitat părții vătămate Mihaila Veronica cele solicitate;

- suma prejudiciului moral în mărime de 50000 lei încasată de la Popa Gheorghe în beneficiul lui Mihaila Veronica este eronată și exagerată;

- infracțiunea comisă este din categoria infracțiunilor ușoare, săvârșită din imprudență, Popa Gheorghe a recunoscut integral vina și regretă cele întâmplate, și-a cerut iertare de la partea vătămată, a reparat benevol prejudiciul material părții vătămate;

- conform CtEDO, prejudiciul moral, se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victime;

- prima instanță urma să ia în considerare faptul că Popa Gheorghe n-a recunoscut suma prejudiciului moral în sumă de 100 mii lei solicitată de partea vătămată și în contextul acesta urma să admită în principiu acțiunea civilă și să o lase pentru examinare în ordinea procedurii civile.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința contestată fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, fără a fi identificate temeiuri de casare a sentinței.

Totodată, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Popa Gheorghe, în baza dispozițiilor art. 264 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a notat că din conținutul cererii de apel înaintate de inculpatul Popa Gheorghe rezultă că, legalitatea sentinței este contestată doar în partea laturii civile sub aspectul încasării prejudiciului material și moral.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și întemeiat a admis acțiunea civilă în partea prejudiciului material, și anume suma de 2742 lei suportată de către partea vătămată, or inculpatul Popa Gheorghe în cadrul primei instanței a recunoscut integral acțiunea civilă înaintată în partea prejudiciului material.

De asemenea, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată s-a dovedit cu certitudine că, inculpatul Popa Gheorghe este vinovat de comiterea infracțiunii

incriminate, or de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, prin care a prejudiciat partea vătămată Mihaila Anton.

Mai mult, instanța de apel a stabilit că reprezentantul părții vătămate Mihaila Veronica a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei. Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a statuat că partea vătămată a suferit de pe urma acțiunilor comise de către Popa Gheorghe, suma de 50 000 lei dispusă de prima instanță de a fi încasată, v-a avea efect compensatoriu pentru partea vătămată - Mihaila Anton și nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Popa Gheorghe, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, în partea dispunerii încasării prejudiciului material și moral, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea civilă înaintată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- de către instanța de judecată nu s-a luat în considerare că el a achitat toate cheltuielile suportate de Mihaila Veronica;

- instanța de judecată urma să încaseze suma prejudiciului material reeșind din probele prezentate de către partea vătămată în ședința de judecată. Careva probe care ar confirma suma prejudiciului material în sumă de 2742 lei, în ședința de judecată n-au fost prezentate;

- deși instanța de apel a făcut referire la pct. 14.7 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, totodată a ignorat total Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție n. 13 din 16.12.2013 cu modificările din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr.19 din 26.03.2018 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești”, pct. 28, care prevede, că la examinarea cauzei în procedura simplificată, în cazul adoptării sentinței de condamnare, instanța de judecată se va pronunța asupra acțiunii civile, în cazul în care inculpatul o recunoaște integral. Acest temei a fost invocat în cererea de apel, pe care instanța de apel nu și-a expus opinia;

- instanța de judecată urma să i-a în considerare, că infracțiunea pe care a comis-o este din categoria infracțiunilor ușoare, este o infracțiune din imprudență,

și-a recunoscut integral vina și regretă cele întâmplate, și-a cerut scuze de la partea vătămată, a reparat benevol prejudiciul material părții vătămate;

- nici în prima instanță și nici în instanța de apel, la acțiunea civilă depusă de partea vătămată Mihaila Veronica nu au fost anexate probe, care ar demonstra solicitarea încasării prejudiciului material, acesta fiind unul declarativ;

- instanța de apel, motivându-și soluția în latura civilă, s-a bazat pe normele legale fără să fi raportat speța în cauză la normele expuse în decizie;

- instanța de apel nu s-a expus nemijlocit, care probe anexate la acțiunea civilă denotă suportarea de către partea vătămată Mihaila Veronica anume a prejudiciului în sumă de 2742 lei;

- în latura stabilirii prejudiciului moral, instanța de apel nu și-a argumentat soluția. Instanța de apel s-a limitat doar la faptul că a menționat că suma de 50 000 lei încasată de prima instanță, v-a avea efect compensatoriu pentru partea vătămată și nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din CEDO;

- motivarea instanței de apel în latura admiterii prejudiciului moral, contravine probelor din dosar, deoarece un copil de vârsta de 9 ani nu poate fi considerat un om atât de cunoscut, căruia i-a fost prejudiciată imaginea prin acțiunile ilegale ale inculpatului. Din cazul dat s-a făcut o exagerare a consecințelor acțiunilor ilegale ale inculpatului, astfel s-a creat imaginea unei părți vătămate foarte prejudiciate;

- conform Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prejudiciul moral, se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor;

- instanțele de judecată nu au luat în considerare condițiile de încasare a prejudiciului moral, prevăzute de art. 1422, 1423 Cod civil, și au dispus încasarea din contul său a unei sume enorme.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, motivând că soluția instanțelor ierarhic inferioare ce ține de recuperarea prejudiciului moral, este corectă și corespunde exigențelor legale, fiind bazată pe dispozițiile art. 1423 alin. (1) Cod civil, soluția a fost motivată suficient, fiind luate în considerare caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, gradul de vinovăție al inculpatului, măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanelor vătămate, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Totodată, indică că acțiunea civilă în partea recuperării prejudiciului material a fost soluționată conform prevederilor art. 387 Cod de procedură penală, fiind bazată pe probe care confirmă cuantumul despăgubirilor materiale și a cheltuielilor de judecată.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta își manifestă dezacordul cu soluția și motivarea instanțelor ierarhic inferioare în latura civilă, în partea dispunerii încasării preajudiciului material și moral, invocând în susținerea recursului temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nominalizând că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către recurent, prin prisma cazurilor specificate de acesta, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în prezenta speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de către inculpatul Popa Gheorghe, descrise și în pct. 2 a prezentei decizii, întemeindu-și soluția în latura civilă în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei

instanțe prin care inculpatul Popa Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și dispusă încasarea din contul acestuia în beneficiul lui Mihaila Veronica suma de 2742 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2500 lei pentru asistență juridică, fără ca instanța de apel să admită omisiuni ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

Totodată, Colegiul penal lărgit respinge argumentele recurentului, precum că: *„de către instanțele de judecată nu s-a luat în considerare că de către partea vătămată nu au fost prezentate probe ce ar confirma cuantumul prejudiciului material cauzat”*, or din materialele cauzei, și anume din procesul-verbal al ședinței de judecată și de audiere a inculpatului din prima instanță (f.d. 87-88), rezultă cert că inculpatul a fost de acord cu cuantumul prejudiciului material solicitat în acțiunea civilă, iar veridicitatea și corectitudinea acestui proces-verbal nu a fost contestată de recurent pe parcursul procesului penal.

De asemenea, Colegiul penal lărgit conchide că în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, prima instanță și instanța de apel au ținut cont în deplină măsură de circumstanțele speței, că în rezultatul infracțiunii comise, ce s-a manifestat prin încălcarea cerințelor Regulamentului circulației rutiere, cu tamponarea pe trecerea de pietoni a minorului xxx, a. n. xxxx - în vârstă de 8 ani la momentul producerii accidentului rutier, prin ce i-a fost provocată vătămarea medie a integrității corporale, astfel fiindu-i cauzate suferințe psihice și fizice, circumstanțe coraborate de instanțele de judecată corect cu prevederile art. 1423 alin. (1) Cod Civil, care stipulează că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Astfel, Colegiul penal lărgit, având în vedere circumstanțele menționate supra, consideră că suma de 50000 lei dispusă de instanțele ierarhic inferioare de a fi încasată de la inculpat cu titlu de prejudiciu moral, nu poate fi apreciată ca fiind disproporționată și exagerat de mare pentru inculpatul Popa Gheorghe și va constitui o satisfacție echitabilă, cu efect compensatoriu pentru partea vătămată minoră și părinții acestuia.

În același sens, Colegiul penal lărgit, nu poate accepta criticile recurentului că *„instanțele de judecată la adoptarea soluției în partea prejudiciului moral nu au ținut cont de circumstanțele cauzei, că a săvârșit o infracțiune ușoară din imprudență, și-a recunoscut integral vina și regretă cele întâmplare, și-a cerut scuze de la partea vătămată, a reparat benevol prejudiciul material părții*

vătămate, un copil de vârsta de 9 ani nu poate fi considerat ca om atât de cunoscut, căruia i-a fost prejudiciată imaginea, instanțele de judecată nu au luat în considerare condițiile de încasare a prejudiciului moral prevăzute de art. 1422,1423 Cod civil, și au dispus încasarea din contul său a unei sume enorme”, acestea fiind neîntemeiate, constituind opinia și interpretarea subiectivă a recurentului, or din conținutul sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rezultă că infracțiunea comisă de inculpat este mai puțin gravă și că instanțele de judecată la determinarea cuantumului prejudiciului moral de 50000 lei, au ținut cont de circumstanțele esențiale ale speței, coraportându-le la severitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate minore, fără a admite careva erori de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea hotărârilor atacate, motiv din care, instanța de recurs nu identifică temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel.

Mai mult, se respinge ca irelevantă alegația recurentului că „*instanța de apel a ignorant totalmente Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție n. 13 din 16.12.2013 cu modificările din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr.19 din 26.03.2018 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești*”, pct. 28, care prevede, că la examinarea cauzei în procedura simplificată, în cazul adoptării sentinței de condamnare, instanța de judecată se va pronunța asupra acțiunii civile, în cazul în care inculpatul o recunoaște integral. Acest temei a fost invocat în cererea de apel, pe care instanța de apel nu și-a expus opinia”, or conform art. 7 alin. (7) Cod de procedură penală hotărârile explicative ale Plenului Curții Supreme de Justiție în chestiunile privind aplicarea prevederilor legale în practica judiciară au caracter de recomandare pentru instanțele judecătorești, iar dauna morală se evaluează de către instanțele de judecată, reieșind din consecințele survenite și circumstanțele prevăzute în art. 1423 alin. (1) Cod civil.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale de menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa suficient de detaliat și asupra chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o

instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Popa Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Popa Gheorghe Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 mai 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor